

Передакова О.Б., магістрант групи ПУА-16-мз,
Сергієнко Т.І., доц. к.п.н. –науковий керівник

МЕТОДОЛОГІЯ АНАЛІЗУ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНОЮ СФЕРОЮ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра МОУП

Досліджуючи методологію аналізу формування механізмів управління соціальною сферою, зазначимо, що методологічною базою наукового дослідження є системне загальнотеоретичне осмислення об'єктивних історичних процесів управління соціальною сферою та основних напрямків її реалізації. Згідно з системним методом наукового пізнання усі соціальні процеси і явища розглядаються і аналізуються у взаємозв'язку, взаємозалежності і розвитку. Методологія являє собою специфічну діяльнісну систему, що включає в себе принципи, категорії, теорії, парадигми і методи, що мають специфічне цільове призначення, пов'язане з реалізацією діяльності. Вона виступає як спосіб діяльності, спосіб організації діяльнісної системи. Цей підхід заслуговує на увагу, оскільки він інтегрує всі основні складові методології. Поняття "методологія" та поняття "метод", у деяких наукових школах вважають ідентичними, хоча вітчизняна наука чітко розмежує ці поняття. Термін метод походить від грец. - шлях дослідження чи пізнання, тобто це "спосіб організації практичного й теоретичного освоєння дійсності, зумовлений закономірностями розвитку об'єкта". Від того, усвідомив науковець метод дослідження чи ні, зумів підібрати необхідні методи - залежить кінцевий результат дослідної роботи. Термін "методологія" обов'язково передбачає при вживанні другий термін - "діяльність". По суті, коли ми говоримо "методологія", то завжди маємо на увазі саме методологію діяльності. У такому розумінні методологія утворить необхідний компонент усякої діяльності, оскільки остання стає предметом усвідомлення, навчання і раціоналізації". Жоден із усього різноманіття видів діяльності не може існувати без своєї методології. У науці нерідко спостерігається звуження методології до одного її виду - методології пізнавальної діяльності, на чому акцентує Е.Юдін: "У сучасній літературі під методологією часто розуміють, насамперед, методологію наукового пізнання, Загальнонаукова методологія лежить в основі системи методів, що застосовуються в управлінні. Вона передбачає системний, комплексний підхід до вирішення проблем, а також застосування таких методів, як моделювання, експериментування, конкретно-історичний підхід, соціологічні дослідження тощо. Методи управління соціальної сфери - це способи або прийоми впливу суб'єкта управління на об'єкт управління (не включаючи зворотного впливу об'єкта на суб'єкт), тобто керівника установи соціальної сфери на колектив цієї установи соціальної сфери і навпаки - колективу на керівника [1]. Механізм управління соціальною сферою утворює єдність цілеспрямованого керівного впливу й соціальної самоорганізації. На всіх рівнях управління соціальними процесами здійснюється шляхом створення необхідного правового простору та регулярного впливу органів державної влади й інших суб'єктів управління на соціальну сферу. Таким чином, розглянувши методологічні засади розвитку соціальної сфери, зазначимо, що методологія - це вчення про наукові принципи і методи пізнання певної проблеми. Спочатку методологія розглядалася як предмет філософської рефлексії і виступала як система соціально апробованих принципів і правил пізнання об'єктивної реальності. Методологія хоча і має тісні зв'язки з теорією, але не є її тотожною. Якщо теорія є результат процесу пізнання, то методологія визначає способи досягнення і побудови цього знання.

Література

1. Воронкова В.Г. Філософія гуманістичного менеджменту (соціально- антропологічні виміри). Монографія. / В.Г. Воронкова– Запоріжжя: РВВ ЗДІА, 2008. – 254 с.

